

[Industriministeren]

Lovforslaget fremsættes på baggrund af den den 14. april 1983 af folketinget vedtagne dagsorden i forbindelse med forespørgsel nr. F 23.

En gennemførelse af forslaget vil i overensstemmelse med det i dagsordensforslaget anførte medføre, at det ikke på ny kan blive aktuelt, at skiftende ministre som rekursinstans skal tage stilling til, hvilke oplysninger der kan medtages i monopoltilsynets direktorats redegørelser til offentligheden.

Udarbejdelse og offentliggørelse af undersøgelser og redegørelser i medfør af monopolloven er hidtil varetaget af monopoltilsynets direktorat som en direktoratsopgave og uden forelæggelse for monopolrådet. Lovforslaget medfører, at afgørelse om, hvorledes offentliggørelse kan finde sted, fremover alene kan træffes af rådet. Hvilken arbejdsdeling der i øvrigt skal være mellem råd og direktorat i forbindelse med undersøgelsesvirksomheden, må bero på rådets afgørelse.

Ændringen vil medføre, at de spørgsmål, som industriministeren hidtil har behandlet som rekursinstans, ikke længere skal kunne behandles af ministeren, men spørgsmålene skal kunne indbringes for monopolankenævnet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at disse undersøgelser er et naturligt og integreret led i monopoltilsynets virksomhed, hvorfor jeg i øvrigt har fundet det rimeligt og hensigtsmæssigt, at ansvaret på dette som på andre områder inden for monopolloven bør påhvile monopoltilsynet som sådant.

Det er fundet rimeligt, at en ændring af loven på dette område også bør finde anvendelse på undersøgelser, for hvilke der ikke ved lovforslagets fremsættelse er truffet beslutning om offentliggørelse. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at der endnu ikke er truffet beslutning om offentliggørelse af den af monopoltilsynets direktorat udarbejdede redegørelse »Discountbutikker i dagligvarehandelen, markedsstruktur og prisforhold«.

Hermed anbefaler jeg lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Bebyggelse i landsbyer).

(Lovforslag nr. L 187).

I 1980 vedtog folketinget en ændring af by- og landzoneloven. Efter lovens § 9, stk. 9, kan miljøministeren herefter overføre zonenovskompetencen til en kommunalbestyrelse, når der foreligger en godkendt regionplan og en endeligt vedtaget kommuneplan med tilstrækkelige retningslinier for anvendelsen af det åbne land. Herved skete en styrkelse af kommunernes selvbestemmelsesret over landsbyerne, jfr. folketingsbeslutningen af 31. maj 1978.

Regeringen tillægger landsbysamfundene og de kvaliteter, de står for, afgørende vægt. Regeringen finder derfor, at tiden nu er inde til yderligere at styrke landsbyerne gennem overførelse af zonenovskompetencen for disse samfund til kommunerne.

Efter lovforslaget overføres kompetencen til at give zonenovstilladelse fra amtsrådet (hovedstadsrådet) til kommunalbestyrelserne, når landsbyerne er afgrænset i en kommuneplan, eller når de er afgrænset ved en aftale mellem kommunalbestyrelsen og amtsrådet (hovedstadsrådet).

Herved sikrer man en hurtigere og smidigere behandling af ansøgninger om byggetilladelse m.v. i landsbyerne, idet behandlingen efter zonenov bliver overført til kommunalbestyrelsen, der har det største lokalkendskab og er ansvarlig for den offentlige service på en række områder.

Forslaget er imidlertid ikke alene et bidrag til at styrke landsbyerne. Det må tillige ses i forlængelse af regeringens ønske om forenkling og om at lægge flest mulige afgørelser ud til kommunalbestyrelserne.

Forslaget ændrer ikke bestemmelserne om, hvornår der kræves zonenovstilladelse, eller retningslinjerne for, hvornår der kan gives tilladelse. Forslaget indebærer heller ikke nogen ændring for det åbne land.

Amtsrådsforeningen, landbrugsorganisationerne og Danmarks Naturfredningsforening har ønsket, at der ved dette lovforslag blev gjort endeligt op med zonenovskompetencen i det åbne land, sådan at den forblev hos amtsrådene også i fremtiden.

Jeg har fundet det rigtigst ikke at foreslå § 9, stk. 9, i by- og landzoneloven ophævet. Men lad mig understrege, at jeg selvfølgelig mener, at beskyttelsen af det åbne land ikke må svækkes.

På baggrund af en række forenklingsforslag, som miljøministeriet har modtaget fra